

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Hluštíkem, Ph.D. ve věci

žalobce: **D. H. N.**
státní příslušnost Vietnamská socialistická republika

zastoupeného advokátem Mgr. Markem Sedlákem
sídlem Moravské náměstí 13, 602 00 Brno

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR**
Poštovní schránka 21/OAM, 170 34 Praha 7

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 4. 2025, č. j. OAM-223/BA-BA01-HA06-2025, ve věci mezinárodní ochrany,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobce se domáhal žalobou ze dne 23. 4. 2025 přezkoumání shora uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo rozhodnuto tak, že se žalobci mezinárodní ochrana dle ustanovení

§ 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“) neuděluje.

2. Podle žalobce byla v řízení o udělení mezinárodní ochrany zkrácena jeho práva, žalovaný porušil zásadu materiální pravdy, nezjistil přesně a úplně skutkový stav a neprovedl řádně všechna potřebná šetření. Žalobce připomněl, že základním důvodem, pro který se rozhodl opustit zemi původu, je jeho strach z pronásledování a vážného ohrožení života ze strany lichvářů, kteří mu vyhrožují zabitím.
3. Žalobce má dále za to, že splňuje podmínky pro udělení doplňkové ochrany. Zároveň nesouhlasí s rozhodnutím o jeho žádosti podle § 16 odst. 2 zákona o azylu.

Zjištění z obsahu správních spisů

4. Ze správního spisu soud zjistil, že žalobce dne 24. 2. 2025 požádal o udělení mezinárodní ochrany, a to poté, co byl zajištěn policií, neboť pobýval na území ČR neoprávněně. Dne 27. 3. 2025 poskytl údaje k podané žádosti.
5. Při poskytnutí údajů k této žádosti žalobce uvedl, že Vietnam opustil cca v červenci 2024, o azyl žádá kvůli dluhům, peníze si půjčil od „černé společnosti“.
6. Ve správním spise jsou založeny informace o zemi původu, ohledně politické a bezpečnostní situace ve Vietnamu ze dne 4. 6. 2024 Informace OAMP, Bezpečnostní a politická situace ve Vietnamu, Vybrané otázky z oblasti občanských svobod a lidských práv a dále Informace MZV ČR ze dne 22. 1. 2025 k otázce půjček, úvěrů a lichvy ve Vietnamu.
7. Následně dne 7. 4. 2025 rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím. Uzavřel v něm, že v průběhu řízení bylo objasněno, že tvrzeným důvodem žádosti žalobce je snaha setrvat v ČR, pracovat a splácet dluhy věřitelům ve Vietnamu. Žalovaný neshledal naplnění zákonných důvodů pro udělení azylu, když žalobce neuvedl žádné informace, jež by bylo možné vyhodnotit jako pronásledování pro uplatňování politických práv a svobod dle § 12 písm. a) nebo dle § 12 písm. b) zákona o azylu. Žalobce nesplnil důvody pro udělení azylu dle § 13 zákona o azylu. Žalovaný neshledal ani důvod k udělení doplňkové ochrany, ani pro udělení azylu z humanitárních důvodů a zdůraznil, že po pečlivém prověření všech okolností pobytu žalobce na území České republiky dospěl k závěru, že životní situaci žalobce nelze považovat za mimořádnou, a jeho případ není případem zvláštního zřetele hodným, jak to vyžaduje § 14 zákona o azylu, nýbrž případem zcela běžným.

Posouzení věci krajským soudem

8. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů [§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)] napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Ve věci soud rozhodl bez jednání v souladu s § 51 s. ř. s.
9. Krajský soud především dospěl k závěru, že žalovaný zjistil skutkový stav v potřebném rozsahu a obstaral si dostatek informací potřebných k vydání rozhodnutí. Shromážděné informace ohledně politické a bezpečnostní situace a stavu dodržování lidských práv ve Vietnamu soud považuje za zcela dostatečné a přiměřeně aktuální k datu vydání žalobou napadeného rozhodnutí.

10. Pokud se jedná o žalobní námitky, je třeba shrnout, že námitka týkající se nedostatečně zjištěného skutkového stavu je pouze obecného charakteru a žalobce nikterak nespecifikuje, v jakém ohledu měl žalovaný nedostatečně zjistit skutkový stav, jenž měl mít vliv na posouzení žádosti o udělení mezinárodní ochrany. V této souvislosti krajský soud připomíná, že *„Míra precizace žalobních bodů do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod - byť i vyhovující - obecnější, tím obecněji k němu může správní soud přistoupit a posuzovat jej. Není naprosto na místě, aby soud za žalobce spekulativně domýšlel další argumenty či vybíral z reality skutečnosti, které žalobu podporují. Takovým postupem by přestal být nestranným rozhodčím sporu, ale přebíral by funkci žalobcova advokáta.“*, viz rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78.
11. Žalobcem obecně formulovanou žalobní námitku lze tedy vypořádat tak, že žalovaný se nedopustil žádných pochybení v průběhu řízení, dostatečně zjistil skutkový stav a na zjištěné skutečnosti přiléhavě aplikoval právní předpis. Krajský soud souhlasí s názorem žalovaného, že žalobce neuvedl žádné informace, jež by bylo možné vyhodnotit jako pronásledování pro uplatňování politických práv a svobod dle § 12 písm. a) nebo dle § 12 písm. b) zákona o azylu a nesplnil ani důvody pro udělení azylu dle § 13 zákona o azylu.
12. Krajský soud se ztotožnil s názorem žalovaného, že životní situace žalobce rozhodně není případem hodným zvláštního zřetele, nýbrž případem běžným. Žalobci nic nebrání, aby svůj pobyt v ČR legalizoval jinými nástroji, jež mu právní řád umožňuje, tedy podle zákona o pobytu cizinců nebo prostřednictvím žádosti o udělení státního občanství. Dle rozsudků Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 11. 2008, č.j. 5 Azs 46/2008-71 a ze dne 11. 6. 2009, č.j. 9 Azs 5/2009-65: *„zásahem do soukromého a rodinného života, který si cizinec na území České republiky vytvořil, by v souvislosti s čl. 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, mohl být zpravidla jen dlouhodobý zákaz pobytu, který by právě svou délkou mohl dosáhnout intenzity nepřiměřeného zásahu ve smyslu judikatury Evropského soudu pro lidská práva ve Štrasburku.“* Dle usnesení NSS ze dne 5. 3. 2024, č.j. 7 Azs 290/2023-28 je: *„Humanitární azyl ze své povahy výjimečný institut, který se uděluje například osobám těžce postiženým, těžce nemocným, či osobám které pocházejí z oblastí, jež jsou významně postiženy humanitární katastrofou způsobenou lidskými či přírodními faktory, a je koncipován jako dobrodíní státu, a nikoli jako právo na přiznání azylu (srov. rozhodnutí NSS ze dne 11. 3. 2004, č.j. 2 Azs 8/2004-55, ze dne 11. 6. 2009, č.j. 9 Azs 5/2009-65, ze dne 17. 9. 2010, č.j. 2 Azs 14/2010-92, ze dne 29. 2. 2012, č.j. 2 Azs 38/2011-47 nebo ze dne 22. 9. 2016, č.j. 6 Azs 167/2016-31).“* Dle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 1. 2004, č.j. 5 Azs 37/2003-47 je: *„mezinárodní ochrana institutem zcela výjimečným, který neslouží jako náhrada institutů zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců“*. Krajský soud tedy uzavírá, že snaha žalobce o legalizaci pobytu v ČR není azylově relevantním důvodem, a to ve shodě s konstantní judikaturou NSS (např. rozsudky NSS ze dne 21. 8. 2003, č.j. 2 Azs 5/2003-46, publ. pod č. 18/2003 Sb. NSS, ze dne 20. 10. 2005, č.j. 2 Azs 423/2004-81, usnesení ze dne 12. 7. 2016, č.j. 2 Azs 115/2016-26 a ze dne 22. 9. 2023, č.j. 8 Azs 144/2023-28).
13. V tomto ohledu nelze přehlédnout závažnou trestnou činnost páchanou žalobcem na území ČR, v důsledku čehož žalobce přišel o oprávnění k pobytu.
14. Závěrem se krajský soud ztotožnil také s vyčerpávajícím vypořádáním otázky nesplnění podmínek pro udělení doplňkové ochrany žalobci, na které krajský soud pro stručnost odkazuje.

15. Pro úplnost krajský soud podotýká, že žalovaný nerozhodl o žádosti žalobce podle § 16 odst. 2 zákona o azylu, tudíž žalobní námitky žalobce tímto směrem jsou zcela bezpředmětné.

Závěr a náklady řízení

16. Krajský soud uzavírá, že žalobní námitky důvodnými neshledal, a proto žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
17. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce v řízení úspěšný nebyl a žalovanému nad rámec jeho úřední činnosti žádné náklady nevznikly. Soud tedy výrokem II. tohoto rozsudku žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je **možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu.

Ostrava 30. července 2025

JUDr. Petr Hlušík, Ph. D.
samosoudce